

عنوان مقاله:

مطالعه شاخص های بیوکلیمایی موثر بر اقلیم گردشگری شهر اصفهان

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 7، شماره 27 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

فریده اسدیان - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

رضا برنا - دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اقلیم عامل مهمی در توسعه گردشگری می باشد و در بسیاری از کشورها آب و هوا یک سرمایه با ارزش برای گردشگر محسوب می شود، زیرا یکی از اطلاعات مورد نیاز گردشگرها برای سفر شرایط اقلیمی مقصد می باشد و گردشگران برنامه سفر خود را با توجه به شرایط اقلیمی مقصد مورد نظر طرح ریزی می کنند. در این پژوهش وضعیت اقلیم توریستی اصفهان از طریق شاخص های PET، PMV، CPI، HU، TCI در یک دوره آماری ۶۰ ساله (۱۹۵۱ تا ۲۰۱۰) برای ایستگاه سینوپتیک شهر اصفهان مورد ارزیابی قرار گرفت. بطور کلی هدف اصلی این پژوهش، تعیین شاخص های، PMV، CPI، HU، TCI، PET به منظور توسعه گردشگری و شناخت وضعیت اقلیمی شهر اصفهان در طول سال برای انجام فعالیت های گردشگری می باشد. این تحقیق با توجه به نوع هدف، کاربردی و از نظر ماهیت و روش، از نوع توصیفی- تحلیلی است. نتایج بدست آمده از این شاخص ها نشان می دهد که در شهر اصفهان با توجه به شاخص TCI ماه های آوریل، می، سپتامبر و اکتبر دارای آسایش اقلیمی، در شاخص HU همه ماه ها دارای آسایش حرارتی، در شاخص CPI ماه های آوریل، می، اکتبر، نوامبر و دسامبر، در شاخص PET بهترین ماه برای گردشگری اکتبر و در شاخص PMV ماه می بهترین شرایط را جهت انجام فعالیت های توریستی دارا می باشند

کلمات کلیدی:

اقلیم گردشگری، شهر اصفهان، شاخص بیوکلیمایی، آسایش اقلیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1400697>

